

Vánoce

Jutta Behmenburg

Osoby: vypravěč
Miriam a Jonatan – sourozenci
císařský posel, příp. bubeník a voják
8 pastýřů
anděl 1 + andělský chór (počet dle možnosti)
Maria
Josef
hostinský z penzionu „Betlémský dvůr“
hoteliér z hotelu „Krásná vyhlídka“
tlustý hostinský z hostince „U pošty“

Scénka se může odehrát kdekoliv, i v prostorách kostela, kde jsou k dispozici mikrofony.

I. scéna:

Vypravěč: Před 2000 roky žil v Římě císař Augustus. Byl nejmocnějším mužem světa. Císař Augustus rozhodl, že se uskuteční sčítání lidu. Chtěl prověřit seznamy daňových poplatníků, aby získal víc peněz. Jeho poslové byli vysláni do celé říše. I do Betléma. V Betlémě tenkrát žilo také mnoho dětí. Dvě z nich nyní poznáme. Jsou to sourozenci Miriam a Jonatan.

Miriam a Jonatan přicházejí k mikrofonu.

Miriam: Jonatane, už jsi to slyšel? Přicestoval k nám císařský posel z Říma.

Jonatan: Miriam, myslím, že už přichází! Pojď, schováme se a budeme poslouchat, co oznámí.

Miriam a Jonatan zmizí.

Přichází císařský posel, příp. i s bubeníkem a vojákem. Procházejí dopředu (např. středem kostela). Posel rozvine svitek s textem.

Posel: Slyšte, slyšte! Přicházím od císaře Augusta, pána města Říma a celé této země. Císař chce vědět, kolik daňových poplatníků mu neodvádí peníze. Nebude nikoho šetřit. Každý ať okamžitě cestuje do města, z něhož pochází jeho rod. Toto je rozkaz z Říma. Všichni ať se vydají neprodleně na cestu. Vy, Betlémané, z toho vyjdete nejlépe, protože k vám přijde hodně hostů, kteří se budou chtít ubytovat. Každý, kdo je z rodu Davidova, sem připutuje. Doporučuji, abyste měli k dispozici hodně lůžek. Řekněte tuto zprávu dalším lidem, protože je to skutečně slovo císaře římského.

Posel, bubeník a voják odejdou. Miriam a Jonatan jdou opět k mikrofonu.

Miriam: Jonatane, pojď, musíme to říct rodičům! Do Betléma přijde mnoho lidí, jejichž rod odtud pochází. Možná, že doma také ubytujeme hosty. Aspoň vyděláme nějaké peníze. Víš přece, že tatínek pořád nařká, že máme málo peněz.

Jonatan: Ty jsi dobrá. A kde bychom u nás hosty ubytovali? Vždyť nemáme místo!

Miriam: Můžeme přece uvolnit náš pokoj! A ten by pak rodiče mohli pronajmout.

Jonatan: A kde budeme spát?

Miriam: Něco se určitě najde.

Jonatan: Mám nápad. Na okraji Betléma je přece stáj. Víš přece – ta, co patří tlustému hospodáři z hostince U pošty. Bez tak tam skoro nikdo nebývá. A je tam seno a sláma. Tam bychom mohli tajně přenocovat.

Miriam: Jo, to je fakt napínavý. Ale ten hamižný hospodář nás nesmí vyčmuchtat.

Jonatan: Určitě si ničeho nevšimne. Má co dělat v hostinci, když přijde tolik lidí do Betléma.

2. scéna:

Jonatan a Miriam jsou na nějakém vyvýšeném místě.

Vypravěč: Miriam a Jonatan přemluvili rodiče. A teď už se ubytovali na střeše stáje na okraji města Betléma. Poslouchejme, co zažili.

Jonatan: Podívej se, odtud je hezky vidět na celý Betlém. Vidíš to množství lidí?

Miriam: Jestlipak všichni najdou nocleh?

Maria a Josef procházejí dopředu (středem kostela). Nesou zavazadla, v nichž je mj. ukryta panenka. Pastýři se mezitím shromažďují vzadu (např. v presbytáři).

Jonatan: Podívej se tam dozadu! To jsou pastýři se svými stády.

Miriam: Ti musí spát venku. Oproti nim to tady máme dobré, že?

Jonatan: To je bezva, že jsme přemluvili tatínka a maminku. Je to dobrodružné strávit noc tady. Možná, že něco zajímavého zažijeme.

Miriam: Podívej se! (*Ukazuje na Marii a Josefa.*) Ti dva jdou ale pozdě! Jestlipak najdou nocleh? A už bude tma!

Zhasnou hlavní světla v kostele. Maria a Josef odejdou ze scény.

Jonatan (*tiše*): Miriam, já se teď i trochu bojím.

Miriam: Neboj se, Jonatane. Je dobře, že jsme dva.

3. scéna:

Světla se rozsvítí.

Vypravěč: Maria a Josef, které Miriam a Jonatan zahlédli, přišli mezitím do Betléma. Teď se pokoušejí najít nocleh.

Maria a Josef jdou k jednomu z mikrofonů.

Maria: Josefe, já už nemůžu. Tam vpředu je hostinec. Zeptej se, jestli pro nás nemají volný pokoj.

Dvě děti přinesou tabuli „Penzion Betlémský dvůr“. Josef zaklepe. Zazní píseň o hledání noclehu – např. Hosana 3, píseň 261 Cesta do Betléma, 1. sloka.

Josef: Dobrý večer, neměli byste, prosím, volný pokoj? Přicházíme z Nazareta v Galileji. Maria, moje manželka, čeká dítě. Už jsme unaveni.

Hostinský (*agresivně*): Aha, cizinci z Galileje přišli! A já vám mám dát pokoj! Je dost vážených hostů tady odsud, kteří také potřebují ubytování. Pro vás nocleh nemám! Hleďte odtud zmizet!

Maria s Josefem jdou k dalšímu hotelu. Děti přinesou ceduli s nápisem „Hotel Krásná vyhlídka“. Opakuje se Hosana 3, píseň 261, 1. sloka.

Josef: Neměli byste, prosím, volný pokoj k přenocování?

Hoteliér: Ale samozřejmě, že ano. Máme ještě volný luxusní pokoj, nebo prezident-ské apartmá. Stojí jen 1000 tolarů.

Maria: Prosím? Tolik peněz? Josefe, tolik nevyděláš ani za celý rok. Pojďme pryč. Tady to není pro nás.

Hoteliér (*povyšenež*): To si taky myslím, madam, avšak ve vašem stavu...?

Maria s Josefem *postupují dál. Děti přinesou ceduli s nápisem „Hostinec U pošty“.*
Zpívá se Hosana 3, píseň 261, 2. sloka.

Josef: Dobrý muži, nemáte náhodou ještě volný pokoj? Jsme chudí lidé a nemáme příliš mnoho peněz.

Tlustý hostinský (*a prohlíží si je*): No, nevypadá to dobře. Všechny pokoje máme obsazené. Ale...

Maria: Ano? Máte pro nás přece jen něco?

Tlustý hostinský: Tady vzadu za městem, tam mám svoji stáj. Není sice krásná, ale lepší než nic, není-liž pravda? Tam byste se mohli klidně ubytovat.

Maria: Josefe, pojďme do té stáje, já už nemohu.

Josef: Dobře, vezmeme tu stáj.

Tlustý hostinský: Tady máte klíče. Prosím.

Hostinský odejde, světla zhasnou. Zpívá se Hosana 3, píseň 261, 3. sloka. Miriam se dívá z okna stáje.

Miriam: Hej, Jonatane, pojď sem rychle. Tady jsou ti dva, co jsme je už viděli.

Zdá se, že neměli štěstí. Ale... Ale mně se zdá, že jdou přímo k naší stáji!

Jonatan (*přijde*): To snad není pravda! Ten lakomý hostinský pronajal těm chudým lidem tuto stáj! Psst, musíme být potichu, aby nás neslyšeli.

4. scéna:

Pastýři se shromáždí v blízkosti „stáje“.

Vypravěč: Maria a Josef našli našťestí nocleh ve stáji. Miriam a Jonatan spí na střeše stáje. A právě této noci se má narodit Ježíš. První, kdo se o tom dozví, budou pastýři na louce. Ale zatím nic netuší. Pojďme si je poslechnout.

Pastýř 1: Teplé oblečení by neškodilo. Myslím, že by nám přišlo vhod.

Pastýř 2: Kdyby mi nebyla taková zima a můj žaludek kdyby nekručel!

Pastýř 3: Ach jo, přestaňte brblat, já taky nevyprávím o svém kručení.

Pastýř 4: Proč musí být taková zima? Naše zásoby jídla jsou tak malé.

Pastýř 5: Ovce spí, to jsem rád. Doufám, že nepřijde nějaké dravé zvíře.

Pastýř 6: Proč nepřijde nikdy nikdo, kdo by nám udělal radost?

Pastýř 7: Proč nám nikdo nic nedá? Já vím proč – nejsme oblíbeni!

Pastýř 8: I když je těžké přečkat noc, vím, že Bůh o nás ví.

Rozsvěcuje se světlo. Andělé přicházejí a zpívají:

Anděl 1: Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Kristus Pán! To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinité do plének a položené v jeslích.“

Andělský chór (všichni andělé): Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení. (*Nebo zpívají Hosana 1, píseň 232 Sláva na výsostech Bohu.*)

Světlo zhasne, andělé odejdou.

- Pastýř 1: Viděli jste také anděly? Kam mohli zmizet?
 Pastýř 2: Je pravda to, co říkali?
 Pastýř 3: Myslíš, o tom dítěti?
 Pastýř 4: Narodil se vám dnes Spasitel! říkali.
 Pastýř 5: Pojdme se tam podívat a najdeme to dítě. Třeba ho uvidíme.
 Pastýř 6: Spasitel pro nás? Neuvěřitelné! Kéž by tak andělé mluvili pravdu!
 Pastýř 7: Betlém, to není daleko! Pojdme hned.
 Pastýř 8: Zabalené v plenkách, to si pamatuju. Tady je stáj, nedaleko odtud!

5. scéna:

Pastýři běží do presbytáře. Miriam a Jonatan jsou opět na vyvýšeném místě.

Vypravěč: Miriam a Jonatan uviděli světlo a slyšeli zpěv andělů. Najednou uslyšeli také pláč malého dítěte.

Miriam: Co se to děje dnes v noci! Slyšíš taky to dítě? Asi se právě narodilo.

Pastýři se přesunou z presbytáře ke stáji.

Jonatan: Právě tam, jak byli pastýři na louce, bylo to jasno. A podívej se, teď přicházejí sem k nám.

Miriam: Vypadá to, jako by chtěli také ke stáji. Pojd', schováme se. Nesmějí nás vidět.

Josef s Marií chovají „Ježíše“ – panenku. Pastýři přicházejí k dítěti. Pokloní se a odcházejí. Zpívá se píseň – např. Hosana 3, píseň 333 Pastýři.

6. scéna:

Miriam a Jonatan znovu u okna.

Jonatan: Teď jsou už všichni pryč. Jen rodiče a děťátko jsou dole ve stáji.

Miriam: Nejraději bych šla také dolů a podívala se na ně.

Jonatan: Zbláznila ses? Nikdo se nesmí dozvědět, že tady jsme, jinak nás dopadne ten lakomý majitel hostince U Pošty.

Miriam: Máš pravdu, ale je to škoda. Musí to být zvláštní dítě, pomysli jen na to světlo na louce. A vzpomeň si, jakou radost měli pastýři.

Jonatan: Ano. Ty, Miriam, víš co? Myslím, že jsme dnes v noci zažili něco neopakovatelného! Nevzpomeneš si, co říkali pastýři o těch andělech? Jak že to dítě nazvali?

Miriam: Myslím, že svatý, nebo tak podobně.

Jonatan: Ne, Spasitel! Nazvali to dítě Spasitel. Nevíš, co to znamená?

Miriam: Ano, Spasitel mu říkali. To je vznešené jméno a znamená to totéž co Mesiáš, nebo Kristus, nebo Zachránce.

Jonatan: Znamená to, že to dítě je Spasitel, Mesiáš, Kristus, Zachránce světa? Pak to dítě musí být od Boha.

Miriam: Ano, a my jsme mohli být u jeho narození. To je krásné! Doufám, že z něho bude mít velkou radost ještě spousta lidí.

Jonatan: Třeba já. Já se raduju už teď.

Píseň – např. Veselé vánoční hody, Kancionál č. 225, nebo jiná koleda.

Z www.kinderkirche.de vybrala a přeložila MaŠ